

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 3^ῃ Ἰανουαρίου 1921

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βασιλικά Διατάγματα.

Περὶ καταβολῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς ἀποσπώμενους δημοσίους ὑπαλλήλους παρὰ τῆ Ἀστυνομικῆ Σχολῆ Κερκύρας.	1
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ συστάσεως κοινοτήτων ἐν τῷ Νομῷ Δράμας».	2
Περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.	3
Περὶ κανονισμοῦ τῆς δικαιοδοσίας τῶν παρὰ τοῖς ἐν Λονδίῳ, Μασσαλίᾳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Γενικαῖς Προξενείαις τοποθετουμένων λιμενικῶν ἀξιωματικῶν.	4
Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ δειτησίας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Μυτιλήνης.	5
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων ἐν Δράμᾳ λόγῳ κατασκευῆς κεντρικῆς πλατείας (πλατείας Ἐλευθερίας).	6
Περὶ συγκροτήσεως τοῦ Στόλου τοῦ Αἰγαίου.	7

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ καταβολῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς ἀποσπώμενους δημοσίους ὑπαλλήλους παρὰ τῆ Ἀστυνομικῆ Σχολῆ Κερκύρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 10 τοῦ νόμου 2461 «περὶ ἀστυνομίας τῶν πόλεων», τεθὲν εἰς ἐφαρμογὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἀυγούστου 1920 Β. διατάγματος, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν·

Οἱ παρὰ τῆ Ἀστυνομικῆ Σχολῆ Κερκύρας ἀποσπώμενοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὡς καὶ ἀξιωματικοὶ, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὀπλίται τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς λαμβάνουσι πρὸς ταῖς ἐκ τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν θέσεως ἀποδοχαῖς τὸ τρίτον τοῦ ἀρχικῶ αὐτῶν μισθοῦ, ἐξαιρέσει τῶν δικαιουμένων οἰκήσεως, οἰτινες πρὸς ταῖς ἀνω ἀποδοχαῖς λαμβάνουσι μόνον τὸ τέταρτον τοῦτου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Αθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1920.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Π. Τσαλδάρης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. Καλογερόπουλος

(2)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ συστάσεως κοινοτήτων ἐν τῷ νομῷ Δράμας».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 2, 3, 4 καὶ 6 τοῦ νόμου 1051 τῆς 13 Νοεμβρίου 1917 «περὶ συστάσεως καὶ διοικήσεως δήμων καὶ κοινοτήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώρας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν·

Τροποποιῶμεν τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1919 Β. διάταγμα «περὶ συστάσεως κοινοτήτων ἐν τῷ νομῷ Δράμας», ὡς ἑξῆς·

Α') Ἀναγνωρίζεται ὡς κοινότης ἐν τῇ Ὑποδιοικήσει Δράμας ὁ συνοικισμὸς Γιουρετζίκ ὑπὸ τὸ ὄνομα κοινότητος Γιουρετζίκου καὶ μὲ ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Βόλακος, καὶ

Β') Ἀναγνωρίζεται ὡς κοινότης ἐν τῇ Ὑποδιοικήσει Νέστου ὁ συνοικισμὸς Μπαϊρακλή ὑπὸ τὸ ὄνομα κοινότητος Μπαϊρακλή καὶ μὲ ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Μουντζίνου. Πρὸς τὴν κοινότητα Μπαϊρακλή ἐνοῦνται καὶ οἱ συνοικισμοὶ Δρένοβα, Μουρατσίκ, Ἀσιτλάρ, Κιζ-Μπουκιού, Χαλέπ καὶ Μπέβα, ἀποσπώμενοι τῆς αὐτῆς ὡς ἀνω κοινότητος Μουντζίνου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Αθήναις τῇ 25 Δεκεμβρίου 1920.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Π. Τσαλδάρης

(3)

Περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τοὺς νόμους 816 τῆς 31 Ἀυγούστου 1917, 1753 τῆς 8 Μαρτίου 1919 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 816 «περὶ Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» καὶ 1827 τῆς 10 Ἰανουαρίου 1920 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας» καὶ τὰ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1896 «περὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας» καὶ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1896 «περὶ ἀστυνομίας τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας» Β. διατάγματα, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Συνιστάται Γραφεῖον Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Ἐμπορικῶν πλοίων, μὲ ἔδραν τὸν Πειραιᾶ.

"Αρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Γεν. Ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀποτελοῦσι :

Εἰς ἐπιμενάρχης α' τάξεως Γενικὸς Ἐπιθεωρητής.

Εἰς ἐπιμενάρχης γ' τάξεως ἀναπληρωτῆς καὶ βοηθὸς αὐτοῦ.

Εἰς λιμενάρχης α' τάξεως γραμματεὺς.

Εἰς λιμενάρχης γ' τάξεως καὶ δύο κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ναυπηγοί.

Δύο κατώτεροι ἀξιωματικοὶ μηχανικοὶ, καὶ

Εἰς κατώτερος ἀξιωματικὸς ὑγειονομικὸς, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀπεσπασμένων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω ἀξιωματικοὶ τοποθετοῦνται διὰ Β. διατάγματος. Δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς τοποθετεῖται παρὰ τῆ Γεν. Ἐπιθεωρήσει τὸ ἀπαιτούμενον κατώτερον προσωπικόν, ἐξ ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τῆς λιμεναφυλακῆς, πρὸς δὲ 2 τεχνίται λεθητοποιοί, εἰς ὑπαξιωματικὸς οἰκιστῆς γνώστης τῆς ρυθμίσεως τῶν πυξίδων καὶ εἰς ἀσυρματιστῆς, ἀποσπόμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

"Αρθρον 3.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Ἐμπορικῶν πλοίων ἀνάγονται :

α') Ἡ ἐξέτασις τῆς καταλληλότητος τῶν ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων τῶν προοριζομένων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων δρομολογίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

β') Ὁ καθορισμὸς τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιβατῶν.

γ') Ὁ ἔλεγχος τῆς ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος τῶν πλοίων, καὶ

δ') Ὁ ἔλεγχος τῶν ὄρων τῆς ἀσφάλειας τῆς ναυσιπλοίας.

"Αρθρον 4.

Εἰς τὴν Γεν. Ἐπιθεωρήσειν ὑποβάλλονται παρὰ τῶν Διευθύνσεων τῶν ἀτμοπλοικῶν ἐταιρειῶν ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων πρὸ πάσης ἐφαρμογῆς τῶν δρομολογίων τῶν διαφόρων ἀτμοπλοίων τῶν, πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταλληλότητος τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν προωρισμένων ἀτμοπλοίων ἀπὸ ἀπόψεως εὐσταθείας καὶ καθόλου ἰκανότητος αὐτῶν, ἀνυλῶως καὶ τῶν ἐσχῶν τοῦ ἔτους.

Διὰ τὸν ποιοτὸν ἔλεγχον συμπράττει μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ πάντες οἱ παρ' αὐτῷ ναυπηγικαὶ καὶ μηχανικαὶ ἀξιωματικοί, ἢ δὲ γνωμοδότησις διατυποῦται ἐν πρωτοκόλλῳ ὑποβαλλομένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπου ἀποφαίνεται ὀριστικῶς δι' ἀποφάσεώς του ἠτιολογημένης καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὰς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας ἢ τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ πάσας τὰς Λιμενικὰς Ἀρχάς.

"Αρθρον 5.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιβατῶν συμπράττει μετὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ εἰς ναυπηγικὸς ἀξιωματικὸς, λαμβάνονται δὲ ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπόμενοι ἰδίως διατάξεις :

Α') Ἐπὶ πλοίων ἐκτελούντων πλάσας ἀνοικτοῦ πελάγους (μὴ ἀκτοπλοικῶς), ὅσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς ἐπιβάτας Α' καὶ Β' θέσεως ὁ ἀριθμὸς τῶν σταθερῶν κλινῶν καὶ ἀνακλίντρων τῶν δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς κλίνας, ἀποτελεῖ τὸν μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ἀριθμὸν. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τοὺς ἐπιβάτας Γ' θέσεως ὁ ἀριθμὸς τῶν σταθερῶν κλινῶν, ἂν ὑπάρχουν, ἀποτελεῖ ἐπίσης τὸν μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ἀριθμὸν ἐπιβατῶν.

Ἐὰν ὅμως δὲν ὑπάρχη εἰδικὴ ἐγκατάστασις κλινῶν, ὁ ἀριθμὸς ὁ ἐκφράζων τὸ γινόμενον τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ δαπέδου τῶν πρὸς ἐνδίαυτησιν τῶν ἐπιβατῶν διαμερισμάτων (λαμβανομένου εἰς τετραγωνικὰ μέτρα) ἐπὶ τὸ μεταξὺ τῶν δύο καταστρωμάτων ὕψος (εἰς μέτρα) διαιρούμενον διὰ 2 δίδει τὸν μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ἀριθμὸν ἐπιβατῶν (ἤτοι λογίζονται δύο κυβικὰ μέτρα). καθαρῶ χῶρου δι' ἕκαστον ἐπιβάτην.

Τὸ κατάστρωμα τῆς γαφύρας, τοῦ προστέγου, μεσοστέγου καὶ ἐπιστέγου, ἐφ' ὅσον εἶνε ἀκάλυπτα, δὲν ὑπολογίζονται ὡς χῶρος ἐνδίαυτησεως ἐπιβατῶν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν εἶνε κεκαλυμμένα καὶ πάλιν δὲν ὑπολογίζονται, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν μόνιμον καὶ εἰδικὴν ἐγκατάστασιν.

Τὸ μεταξὺ δύο καταστρωμάτων ὕψος δέον νὰ μὴ εἶνε μικρότερον τοῦ 1,82 τοῦ μέτρου, ἀφ' ἑτέρου τὸ ὕψος τὸ πέραν τῶν 2,40 δὲν ὑπολογίζεται.

Β') Ἐπὶ πλοίων ἐκτελούντων δρομολογία ἀκτοπλοικῆ, ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν Α' καὶ Β' θέσεως καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σταθερῶν κλινῶν καὶ ἀνακλίντρων τῶν δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς κλίνας.

Ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν Γ' θέσεως καθορίζεται ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλινῶν, ἐὰν ὑπάρχουν, ἄλλως ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν ἐστεγασμένων καταστρωμάτων (ὑπολογιζομένου εἰς τετραγωνικὰ μέτρα) διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 0,85 (ἤτοι λογίζονται 0,85 τετραγ. μέτρα δι' ἕκαστον ἐπιβάτην).

Ἐν καιρῷ θέρου ὁ ἀριθμὸς οὗτος δύναται νὰ αὐξηθῆ ἀναλόγως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ δρομολογίου, εἰς ἀριθμὸν ὅμως μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ διπλάσιον τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὀρισθέντος διὰ τοὺς ἐπιβάτας Γ' θέσεως.

Τὸ κύριον κατάστρωμα καὶ τὸ κατάστρωμα περιπάτου λογίζονται κατὰ τὴν τοιαύτην καταμέτρησιν, ἐφ' ὅσον ἢ τοῦ πλοίου εὐστάθεια ἐπιτρέπει τοῦτο καὶ ὑπάρχουν δρύφρακτα ἢ χειραγωγοὶ ὕψους ἐνδὸς μέτρου μετὰ ὀθόνης.

Ἐκ τῆς ὡς ἄνω ὑπολογιζομένης ἐπιφανείας τῶν καταστρωμάτων διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ Γ' θέσεως ἐκπίπτει, μὴ ὑπολογιζόμενος διὰ τοὺς ἐπιβάτας τούτους ἐκ τοῦ κυρίου καταστρώματος καὶ τοῦ καταστρώματος περιπάτου, χῶρος 0,3 τετραγωνικοῦ μέτρου δι' ἕκαστον ἐπιβάτην Α' καὶ Β' θέσεως ὡς χῶρος περιπάτου ἢ ἀναψυχῆς αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐπιφανειῶν τῶν καταστρωμάτων ἀφαιροῦνται τὰ δωμάτια καταστρώματος καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ σταθερὰ ἐμπόδια μετὰ τῶν ἐκατέρωθεν διόδων.

Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ἐπιβατῶν βενζινοκινήτων πλοίων ἐκτελούντων ταξείδια οὐχὶ μικρότερα τῶν 8 μιλίων ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῆ τὸν ἀριθμὸν τὸν προκύπτοντα ἐκ τῆς διαιρέσεως τῆς ἐπιφανείας τοῦ καθαρῶ χῶρου τοῦ διὰ τοὺς ἐπιβάτας προοριζομένου (ὑπολογιζομένου εἰς τετραγωνικὰ μέτρα) διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 0,6 καὶ ἐν προκειμένῳ ὅμως ἐκπίπτουνται ὅλα τὰ ἐμπόδια. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δέον δι' ἀπαντας τοὺς αὐτοὺς ὀριζόμενους ἐπιβάτας νὰ ὑπάρχουν καθίσματα.

Δι' ἕκαστον ἀτμοπλοῖον συντάσσεται πρωτόκολλον καὶ κοινοποιεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 4 κεκαυνομένα, ἐπισυνάπτεται δὲ καὶ σχετικὸν διάγραμμα μετ' ἀναγραφῆς τῶν οἰκείων διαστάσεων.

Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου τούτου τὸ οἰκεῖον πρακτορεῖον δὲν δύναται νὰ ἐκδίδῃ εἰσιτήρια πέραν τοῦ καθορισθέντος μεγίστου ἀριθμοῦ, ὑποχρεοῦται δὲ ἅμα τῷ ἀπόπλῳ τοῦ ἀτμοπλοίου νὰ εἰδοποιῆ τηλεγραφικῶς τὸ πρακτορεῖον τοῦ λιμένος, εἰς τὸ ὁποῖον τοῦτο κατευθύνεται περὶ τῶν ὑπολειπομένων θέσεων διὰ τὸν ἀμέσως ἐπόμενον λιμένα.

Ἀφ' ἑτέρου αἱ κατὰ τύπους Λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀλίγον πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἐκάστου ὑποχρεοῦνται νὰ ἐλέγχουν τὸν ἀριθμὸν ἐπιβατῶν διατάσσουσαι τὴν δαπάναις τοῦ ὑπευθύνου πρακτορείου ἄμεσον ἀποτίθεισιν τῶν ὑπεραριθμῶν, κατὰ πρῶτον μὲν λόγον ἐκ τῶν μὴ ἐφωδιασμένων δι' εἰσιτηρίου, κατὰ δεύτερον δὲ ἐκ τῶν φερόντων τὸν μεγαλύτερον αἰξίοντα ἀριθμὸν εἰσιτηρίου.

"Αρθρον 6.

Διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος, ἐνεργούμενον ὡςάντι κρίνεται ἀναγκαῖον, συμπράττει μετὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὁ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς, ἐξετάζονται ἰδῶς :

Α') Ὁ χῶρος τῶν κοιτῶνων τῶν ἐπιβατῶν καὶ πληρωμάτων, ἀπὸ ἀπόψεως :

α') Ἐπαρκείας λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν διὰ μὲν τοὺς ἐπιβάτας τῶν διαστάσεων τοῦ ἀρθροῦ 5, διὰ δὲ τὸ πλήρωμα ὅτι δέον

νά διατίθενται δύο κυβικά μέτρα άέρου δι' έκαστον άνδρα συμπεριλαμβανομένου και του χώρου του καταλαμβανομένου υπό των κλινών και 1,10 τετραγωνικά μέτρα έλευθέρας έπιφανείας επί δαπέδου των διαμερισμάτων ενδιαιτήσεως αυτών, να διατίθενται δέ έφ' όσον είναι δυνατόν χωριστά διαμερίσματα δια τους ναύτας και τους θερμιστάς.

Είς πάντα ύπολογισμὸν χώρου, εάν τὸ μεταξὺ δύο καταστρωμάτων ύψος υπερβαίη τὰ 2,40 μέτρα, δὲν ύπολογίζεται τὸ ἐπὶ πλέον ύψος.

β') Ἀπὸ ἀπόψεως λοιπῶν υγιεινῶν συνθηκῶν καὶ δὴ καθαριότητος, φωτισμοῦ καὶ ἀερισμοῦ.

β') Αἱ κλῖναι, κλινοσκεπάσματα, σινδόνι, προσόψια, προσκεφάλια κλπ.

γ') Αἱ ύδαταποθήκαι ποτίμου ύδατος, ἐλεγχουμένης ἐκτὸς τῶν υγιεινῶν ὅρων καὶ τῆς ἐπιφανείας τούτου δεδομένου ὅτι ὡς ἐλάχιστον ὕδρον δέον νὰ ύπολογίζεται.

Δι' έκαστον μὲν ἄνδρα τοῦ πληρώματος 10 χιλιόγραμμα ύδατος ἡμερησίως, δι' έκαστον δὲ ἐπιβάτην 6 χιλιόγραμμα.

Ἐπίσης αἱ τροφαποθήκαι καὶ τὸ ψυγεῖον.

Δ') Τροφαὶ καὶ φάρμακα.

Ε') Μαγειρεῖον καὶ μαγειρικὴ σκούη.

ς') Ἀποχωρητήρια, λογιζομένου ἐνὸς τοιούτου δια δέκα ἄνδρας τοῦ πληρώματος καὶ ἀνὰ ἐνὸς δια 50 ἐπιβάτας.

Πάντως τὰ ἀποχωρητήρια τοῦ πληρώματος δέον νὰ εἶνε κειχωρισμένα ἀπὸ τῶν ἀποχωρητηρίων τῶν ἐπιβατῶν.

Δι' έκαστον ἀποπέλοισιν συντάσσεται καὶ κοινοποιεῖται πρωτόκολλον κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 κεκωνοισμένα.

Ἄρθρον 7.

Ἄπαντα τὰ ἐπιβατηγὰ ἀποπέλοια καὶ ἐκ τῶν φορητῶν τὰ μὴ κατατεταγμένα εἰς τὴν πρώτην κλάσιν τοῦ ἰαγγλικοῦ ἢ ἄλλου ἰσότημου νηογνώμονος, προσέτι δὲ καὶ πάντα τὰ λοιπὰ μηχανοκίνητα πλοῖα καὶ τὰ ἰστιοφόρα, ὑπόκεινται ὑποχρεωτικῶς εἰς ἐπιθεωρήσεις δια τὴν ἀσφάλειαν τῆς ναυσιπλοΐας.

Αἱ ἐπιθεωρήσεις αὗται εἶνε τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι.

Εἰς τακτικὰς ἐπιθεωρήσεις ὑποβάλλονται ἐν δεξιαμενῇ, ἀνὰ πᾶν μὲν δευτερον ἔτος πάντα τὰ ἀνωτέρω πλοῖα μέχρι τῆς συμπληρώσεως 15 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ναυπηγήσεώς των, ἀνὰ πᾶν δὲ ἔτος πάντα τὰ ἀνωτέρω, πλην τῶν ἰστιοφόρων, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 15 ἐτῶν.

Πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἡ γενικὴ ἐπιθεωρησις μερικῶν περὶ ἀνασώσεως τῆς ἐπιθεωρήσεως κοινοποιουσα τὰς πρὸς τούτο προσλήψεις τῶν πλοίων δια τῶν λιμενικῶν ἢ προξενικῶν ἀρχῶν.

Εἰς ἐκτάκτους ἐπιθεωρήσεις ὑποβάλλεται πᾶν πλοῖον, ὅσάκις ἄλλοτε εἰσέρχεται εἰς δεξιαμενὴν ἢ ὑπέστη βλάβην ἢ ἀξίαν λόγου μεταβολῆν τοῦ σκάφους ἢ τοῦ ἐξοπλισμοῦ περὶ ὧν ἡ Γ. Ἐπιθεωρήσις εἰδοποιεῖται ὑπὸ τῶν λιμεναρχῶν ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἡ τακτικὴ ἐπιθεωρησις εἶναι γενικὴ ἢ δὲ ἔκτακτος κατὰ κανόνα μὲν μερικὴ ἀναλόγως τῆς προκλιθεσάκης ταύτης αἰτίας, γενικὴ δὲ ὅσάκις κρίνεται ἀναγκαία ἢ ἐπέκτασις αὐτῆς. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἔκτακτος γενικὴ Ἐπιθεωρησις θεωρεῖται ἰσθδύνομος πρὸς τακτικὴν καὶ ὑπολογίζονται ἐφ' ἐξῆς αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι.

Εἰς πᾶσαν Γεν. Ἐπιθεωρήσιν συμπράττει μετὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, εἰς ναυπηγικὴ καὶ εἰς μηχανικὴ ἀξιωματικὸς ἢ μόνον ναυπηγικὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἰστιοφόρου, εἰς πᾶσαν δὲ μερικὴν συμπράττει μόνον ὁ εἰδικὸς ἀξιωματικὸς.

Ἡ Γενικὴ Ἐπιθεωρησις περιστρέφεται.

1) Εἰς τὸ ναυτιλιακὸν μέρος καὶ δὴ εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ ἐφοπλισμοῦ ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῆς χωρητικότητος καὶ τοῦ προσορισμοῦ τοῦ πλοίου, εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἀπογραφῆς, τοῦ ἀστυριότου, τῶν ναυτικῶν χαρτῶν, ἐργαλείων, σημάτων, ναυτιλιακῶν ὁδηγιῶν, φαρμακευτικῶν, σωσιθίων μέσων καὶ τοιούτων ἀσφαλείας (σωσιθίων, κρουνοῦ ἀσφαλείας, ῥάπων μακάρων πλωτῶν ἀγκυρῶν κλπ.) πλοικῶν φανῶν, πυξιδῶν, σημάτων κλπ. Τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λέμβων,

κοινῶν καὶ σωσιθίων, τὸν καθορισμὸν τῆς ἰσάλου μεγίστης φορτώσεως εἰς ὅσα πλοῖα δὲν ἔχει καθορισθῆ.

2) Εἰς τὸ ναυπηγικὸν καὶ δὴ ἐσωτερικῶς μὲν τὴν ἐξέτασιν τῶν στεγανῶν διασφραγισμάτων, τῶν νομῶν, ζυγῶν, διπυθμένων, δεξιαμενῶν ἐρμακτος, βάσεων λεθῆτων καὶ δαπέδων, ἐντῶντων μεταδόσεως κινήσεως πηδαλίου, ἐργάτου ἀγκυρας, μηχανημάτων ἀγκυροβολίας κλπ.

Ἐξωτερικῶς δὲ τὴν ἐξέτασιν τῆς γάστρας, τῶν κρουνοῦν συγκοινωνίας μετὰ τῆς θαλάσσης, τοῦ πηδαλίου, στείρας ποδοστήματος κλπ.

3) Εἰς τὸ μηχανικὸν καὶ δὴ τὸν ἔλεγχον τῆς καταστάσεως τῶν διαφόρων ὀργάνων τῶν μηχανῶν καὶ τῶν λεθῆτων, τῶν βοηθητικῶν μηχανημάτων καὶ λεθῆτων, τῶν ἠλεκτρικῶν μηχανῶν, συσκευῶν κατασθέντων πυρκαϊῆς, τὸν καθορισμὸν τῆς ἐνδειακτικῆς ἰπποδυναμείας κλπ.

Ἡ μερικὴ ἐπιθεωρησις περιερίζεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τινος ἢ τινῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων.

Δι' ἐκάστην τακτικὴν ἢ ἔκτακτον ἐπιθεωρήσιν συντάσσεται καὶ κοινοποιεῖται πρωτόκολλον κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 κεκωνοισμένα. Ὅσάκις ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἀμέσου παρεμποδίσσεως τοῦ ἀπέπλου πρὸς ἐκτέλεσιν ἀναγκαιῶν ἐπισκευῶν, εἰδοποιεῖ ἀμέσως περὶ τούτου τὸν Λιμεναρχὴν Πειραιῶς, ἢ, ἐν περιπτώσει ἐπιθεωρήσεων ἐκτὸς τοῦ λιμένος Πειραιῶς, τὸν ἀρμόδιον Λιμεναρχὴν, ὅστις ἐκδίδει τὴν παρὶ παρεμποδίσσεως ἀπόφασιν, ἀναφέρων συγχρόνως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἡ βεβαίωσις τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποδειχθειῶν ἐπισκευῶν ἢ τῆς συμπληρώσεως παρατηρηθειῶν ἐλλείψεων διατυπῶνται ἐν συμπληρωματικῷ πρωτοκόλλῳ κοινοποιουμένῳ κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Διὰ τὰ φορητὰ τὰ ἀπὸλασθήμενα, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τῆς ἐπιθεωρήσεως, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς προβαίνει μόνον εἰς θαώρησιν τῶν ἐκδιδωμένων ὑπὸ τοῦ νηογνώμονος πιστοποιητικῶν κατὰ τὰς ὡς ἄνω προθεσμίας.

Ἄρθρον 8.

Τὰ πρωτόκολλα τῶν διαφόρων ἐπιθεωρήσεων περὶ ὧν τὰ προηγουμένα ἄρθρα, ἀντιγράφονται εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου ἢ εἰς εἰδικὸν βιβλίον ἐπιθεωρήσεων κωνοισθησόμενον ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, βεβαιουμένης τῆς ἀκριβοῦς ἀντιγραφῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

Ἀφ' ἑτέρου παρὰ τῆ Γενικῆ Ἐπιθεωρήσει τηρεῖται μητρώον τῶν ἐπιθεωρουμένων πλοίων, εἰς τὸ ὅποιον καταχωρίζονται περιληπτικῶς κατὰ πλοῖον τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκαστοῦ ἐνεργουμένων ἐπιθεωρήσεων καὶ αἱ τασημένας προθεσμίαι.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ὅρων τῆς υγιεινῆς τῶν ἐπιβατούντων καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ναυσιπλοΐας, ὑποβάλλονται καὶ τὰ ἐξ Ἑλληνικῶν λιμένων παραλαμβάνοντα ἐπιβάτας ξένα πλοῖα, ἀπαλλάσσονται δὲ τῆς ἐπιθεωρήσεως, ἐφ' ὅσον εἶνε ἐφοδιασμένα μὲ ἀνάλογα πιστοποιητικὰ τοῦ οἰκείου Κράτους, ἀναγνωρίζονται δὲ ἀμεταβίβως ὑπὸ τούτου καὶ τὰ Ἑλληνικά.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἐπιθεωρήσεις τῶν ἐκτὸς τοῦ Πειραιῶς ἐκτελούντων τοπικῶς συγκοινωνίας πλοίων, ὡς καὶ τῶν σπογγαλιευτικῶν, ἐνεργῶνται ὑπὸ ἀξιωματικῶν τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἀποστελλομένων ἐπὶ τόπου κατ'ἄπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 11.

Διὰ τὰς ἐκτάκτους ἐπιθεωρήσεις ἐπαιγούσης φύσεως, τὰς ἀφορῶσας τὴν ἀσφάλειαν τῶν πλοίων καὶ τῆς ναυσιπλοΐας, συνιστᾶται παρὰ τῷ Λιμεναρχεῖ Πειραιῶς μόνιμος Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐπιθεωρήσεως τελοῦσα ὑπὸ τῆς ἀμέσου διαταγῆς τοῦ Λιμεναρχεῖ Πειραιῶς καὶ ἀποτελουμένη:

Ἐξ ἐνὸς ἐπιλιμεναρχοῦ γ', ἐνὸς κατωτέρου ναυπηγικοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ ἐνὸς κατωτέρου μηχανικοῦ ἀξιωματικοῦ ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀπεσπασμένων δια τὰς

ανάγκας τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Ἐπίσης ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Λιμεναρχοῦ Πειραιῶς τοποθετεῖται κατώτερος ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς, ὅστις μετέχει τῆς ἀνωτέρω παρὰ τῷ Λιμεναρχῇ Ἐπιτροπῆς, χρησιμοποιεῖται δὲ συγχρόνως καὶ ὡς ἰατρός τῆς φρουρᾶς τοῦ λιμένος.

Ἄρθρον 12.

Αἱ παραβάσεις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἐκτὸς τῶν κεκαυνομένων διοικητικῶν μέτρων, ἐπάγονται καὶ ποινικὴν δίωξιν κατὰ τὰ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1836 Β. διατάγματα «περὶ Ἐμπορικῆς ναυτιλίας».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, οὗ ἡ ἰσχὺς ἀρχαίται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1920.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
II. Μαυρομιχάλης

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

(4)

Ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀνακωχῆς ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν πολλὰ, Ἀγγλικά ἰδίως, ἀτμόπλοια τῶν ὁποίων ἡ πώλησις ἐπεστράφη ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως ἐπὶ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μακρὸν, ἐκτελεῖται πλῆρως μόνον εἰς Ἀγγλικὰ ὕδατα.

Ἐντεῦθεν τὰ ὡς ἄνω ἀγορασθέντα ἀτμόπλοια μὴ δυνάμενα νὰ πλεύσουν ἀμέσως εἰς Ἑλλάδα πρὸς νηολόγησιν, ἐφωδιάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ Προξενίου μετὰ τὰ προσωρινὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα καὶ εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ ἐκτελοῦν πλῆρως μόνον εἰς τὰ ἐξωτερικὰ. Καθ' ὅσον ὅμως παραμένουν οὕτω ἀνηολόγητα, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐγγραφῶσι καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν συναφθεῖται ὑποθήκαι πρὸς ἐξασφάλισιν διαφόρων, Ἀγγλων κυρίως, δανειστῶν, διὰ τῆς χρηματικῆς ὑποστηρίξεως τῶν ὁποίων ἀπεκλήθησαν τὰ ὡς ἄνω ἀτμόπλοια.

Ἡ ἐκκρεμότης δὲ αὕτη, ἥτις ἀνησυχήσασα τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγεται καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, κατέστησε δυσχερέστεραν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐξεύρεσιν Ἀγγλικῶν ἢ ἄλλων δανείων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀποκτήσεως νέων πλοίων, κατ' ἀνάγκην θὰ παραταθῇ καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως τεταγμένων ὡς ἄνω προθεσμιῶν, καθόσον θὰ ἦτο βαρὺ διὰ τὴν Ἐμπορικὴν Ναυτιλίαν, εἰς τὴν κρίσιν μάλιστα τὴν ὁποίαν σήμερον διατρέχει, νὰ ὑποχρεωθῶσι τὰ ὡς ἄνω νεοαγορασθέντα ἀτμόπλοια νὰ διακινήσιν τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐργασίας των καὶ νὰ πλεύσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ νηολογηθῶσι καὶ τακτοποιηθῶσιν αἱ ἐκκρεμαὶς ἐπ' αὐτῶν υποθήκαι.

Τὴν σημαντικὴν ταύτην δυσχέρειαν ἐπρονόησεν ὁ νομοθέτης νὰ ἄρῃ διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 816 ἐπιτρέψας τὴν ἐν Λονδίῳ νηολόγησιν καὶ ἐγγραφὴν ὑποθηκῶν ὑπὸ λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ, τοποθετουμένου εἰς τὸ ἐκεῖ Γενικὸν Προξενεῖον, ἀποθλέπων καὶ εἰς νομιμωτέραν διὰ τὸ μᾶλλον συνδραμὴν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δεδομένου ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε ἡ κυριώτερα πηρὴ τῆς ἀποκτήσεως Ἑλληνικῶν πλοίων εἴτε δι' ἀγορᾶς εἴτε διὰ ναυπηγήσεως. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καθηκόντων εἰς τὸν ἐν Λονδίῳ τοποθετημένον λιμενικὸν ἀξιωματικὸν ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐκτέλεσις πάντων τῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀναγομένων Προξενικῶν καθηκόντων. Τὸ δεύτερον δὲ τοῦτο κεφάλαιον ἔχει ἐπίσης σημαντικὴν ἀξίαν, ἰδίως καθ' ὅσον πρόκειται οὕτω νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰδικὴ καὶ ἀποκλειστικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω εἰς τὴν ναυτολόγησιν καὶ τὴν προστασίαν ἐν γένει τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν θά-

λάσσης, τῶν ὁποίων αἱ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ταξιδευόντων Ἑλληνικῶν πλοίων θέσεις κατέχονται σήμερον κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ἀλλοδαπῶν, ἐνῶ ἐκεῖνοι παραμένουν ἀργοὶ εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἀκριβῶς διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὡς ἄνω ἀπαιτουμένης ἐπιβλέψεως ἐκ μέρους τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, δικαιολογημένων βεβαίως ὡς ἐκ τῶν πᾶσαιπλῶν αὐτῶν ἄλλων καθηκόντων των. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἐξυπηρετήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐμφανίζεται καὶ εἰς ἄλλους κεντρικοὺς λιμένας καὶ ἰδίως ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Δι' ὃ τὸ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1919 Β. διάταγμα «περὶ συνθέσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ», εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 1753, ὥρισεν ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Γενικοῖς Προξενείοις τοποθετεῖται λιμενικὸς ἀξιωματικὸς, ἀναλαμβάνων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀναγομένων Προξενικῶν καθηκόντων.

Τὸν κανονισμὸν τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν διὰ τῶν ὁποίων μεγίστη ἢ παρεχόμενη ὠφέλεια τόσον εἰς τοὺς Ἑλληνας πλοιοκτῆτας καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συναλλασσομένους τρίτους, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐργάτας θαλάσσης, προτίθεται τὸ συνημμένον διάταγμα.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος πιστοὶ ὑπῆκοι

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Α. Ράλλης II. Μαυρομιχάλης

Περὶ κανονισμοῦ τῆς δικαιοδοσίας τῶν παρὰ τοῖς ἐν Λονδίῳ, Μασσαλίᾳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Γενικοῖς Προξενείοις τοποθετουμένων λιμενικῶν ἀξιωματικῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει α') τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 816 τῆς 31 Αὐγούστου 1917, «περὶ Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ», β') τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1753 τῆς 8 Μαρτίου 1919 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 816», καὶ γ') τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ συνθέσεως τῶν προσωπικῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ», προτάσει τῶν Ὑμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Οἱ παρὰ τοῖς ἐν Λονδίῳ, Μασσαλίᾳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Γενικοῖς Προξενείοις τοποθετούμενοι ἀνώτεροι λιμενικοὶ ἀξιωματικοὶ (ἐπιλιμεναρχαὶ β' τάξεως) ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐκτέλεσιν πάντων τῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀναγομένων προξενικῶν καθηκόντων.

Ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ἐν Λονδίῳ λιμενικὸν ἀξιωματικὸν ἀνατίθεται ἐπιπροσθέτως ἡ ὀριστικὴ ἀναγνώρισις πλοίων Ἑλληνικῶν εἰσασθέντων χωρητικότητος καὶ ἡ τήρησις νηολογίων πάσης τάξεως καὶ ναυτικῶν ὑποθηκολογιῶν μετὰ τῷ λοιπῶν σχετικῶν βιβλίων κατὰ τὰ περὶ ταύτων κεκαυνομένα. Ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τοιαύτην ἀναγνώρισιν ἐνορκος βεβαίωσις τοῦ πλοιοκτῆτου δύναται ἐν προκειμένῳ νὰ δοθῇ καὶ ἐνώπιον τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 2.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἰδιοκτήτου, νὰ ἐγγραφῆ εἰς νηολόγιον τοῦ ἐν Λονδίῳ Γενικοῦ Προξενείου, πλοῖον ὀρμίζομενον εἰς ἄλλον λιμένα τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 3.

Πᾶν πλοῖον ἐγγραφὴν εἰς νηολόγιον τοῦ ἐν Λονδίῳ Γενικοῦ Προξενείου μετεγγράφεται ὑποχρεωτικῶς εἰς νηολόγιον λιμένος τῆς Ἐπικρατείας δηλουμένου ὑπὸ τοῦ πλοιοκτῆτου ἐν τῇ περὶ ἀναγνώρισεως αἰτήσῃ.

Ἐπὶ τούτῳ ὁ λιμενικὸς ἀξιωματικὸς διαβιβάζει ἄνευ ἀναβολῆς τὸν φάκελλον τῆς νηολογήσεως μετὰ πλήρους ἀποσπάσματος τῆς ἐν τῷ νηολογίῳ μερίδος τοῦ πλοίου πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, εἰς ὃν τοῦτο πρόκειται νὰ μεταγεγραφή, τηρῶν ἀντίγραφα τῶν διαβιβαζομένων πρωτοτύπων, δὲν προβαίνει δὲ εἰς τὴν διαγραφὴν τοῦ πλοίου, εἰμὴ μόνον μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς εἰς τὸν δηλωθέντα λιμένα τῆς Ἐπικρατείας ἐγγραφῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁποίας λογίζεται γενομένη καὶ ἡ διαγραφή.

Εἰς παρομοίαν προβαίνει συγχρόνως ἐνέργειαν ἐν ἣ περιπτώσει ἐπὶ τοῦ μεταγεγραφομένου πλοίου ἔχει ἐγγραφῆ ὑποθήκη εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ Γενικοῦ Προξενείου.

Τὸ οὕτω διαβιβαζόμενον ἀπόσπασμα τοῦ ὑποθηκολογίου τοῦ Γενικοῦ Προξενείου ἀντιγράφεται εἰς τὸ ὑποθηκολόγιον τοῦ οικείου λιμένος τῆς Ἐπικρατείας πρὸ πάσης ἄλλης ἐγγραφῆς.

Διὰ τὴν μεταγεγραφήν ἐνυποθήκων πλοίων ἐκ τῶν νηολογίων τοῦ ἐν Λονδίῳ Γενικοῦ Προξενείου εἰς τὰ νηολόγια λιμένων τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἀπαιτεῖται ἢ κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον συναίνεσις τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος διατάγματος ἔρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰανουαρίου 1921.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Α. Ράλλης

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
II. Μαυρομιχάλης

(5)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαιτησίας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Μυτιλήνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 184 «περὶ συστάσεως Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων» τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2953 ἐ. ἔ. ἀναφορᾶς τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Μυτιλήνης ὑποβληθείσαν ἡμῖν γνωμοδότησιν αὐτοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσαμεν

Ἐγκρίνομεν τὸν κανονισμὸν διαιτησίας τοῦ ἀνωτέρω Ἐπιμελητηρίου ἔχοντα οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 184 διαιτησίας, τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον συντάσσει κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα πάντων τῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσι διαιτηταὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὅστις κατάλογος ἀναρτᾶται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ δελεῖον αὐτοῦ. Ὁ κατάλογος οὗτος θέλει ἰσχύει δι' ὅλοκληρον τὸ ἐπιπὸν ἔτος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὀρίζων κατὰ τὰ ἄρθρα 44 καὶ 45 τοῦ νόμου διαιτητὰς ἢ ἐπιδιαιτητὴν ἐκλέγει κατὰ προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον τοῦ ἐμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας εἰς ἣν ἀνήκει ἢ διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ἐπιμελητήριον ὀρίζει ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ κατὰ προτίμησιν τὸν ἔχοντα νομικὴν μόρφωσιν, ὅστις χρησιμεύει ὡς γραμματεὺς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν διαιτητῶν, συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ πρωτόκολλα καὶ τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τῶν διαιτησιῶν καὶ βιβλία συμβιβασμῶν καὶ ἀποφάσεων, παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐ-

τὸν παραδιδόμενα παρὰ τῶν μερῶν σχετικὰ μὲ τὴν διαιτησίαν ἀποδεικτικά καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ παρέχει ἀπόδειξιν παραλαβῆς των, ὑπέχει δὲ ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τὴν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν τούτων.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ διάδικα μέρη, ὅπως ἔγγραφα ἢ βιβλία περιέχοντα, κατὰ τὴν κρίσιν των, μυστικά τῆς ἐπιχειρήσεως των καταθέτωσιν ἀντὶ τοῦ γραμματέως παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὑποχρεουμένων πρὸς φύλαξιν τούτων.

Τῶν ἀνωτέρω ἔγγραφων καὶ βιβλίων ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσι γνώσιν μόνον οἱ διάδικοι καὶ οἱ διαιτηταὶ καὶ οὗτοι δὲ μόνον καθ' ἃ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφορὰν ἀπαγορευομένης πάσης τούτων ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαιτηταὶ συνέρχονται ἐν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου (ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὀρίσῃ ἄλλον πρὸς τούτο τόπον).

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέσεως δὲν δύνανται νὰ παρίστανται εἰμὴ μόνον οἱ διάδικοι, ἀντιπρόσωποι τούτων, ὁ ἐπιδιαιτητὴς καὶ ὁ γραμματεὺς.

Παρισταμένης ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοφίας ἀντικειμένου τινός, ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν, εἰς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν, δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὐρίσκεται τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἢ προσκόμισις τοῦ ὑπὸ τῶν μερῶν εἶνε δύσκολος ἢ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 αἴτησις ἢ αἱ δηλώσεις ἐν γένει τῶν μερῶν ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ εἰς διπλοῦν.

Κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος τοῦ ἐνός τῶν μερῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, χωρὶς νὰ ἔχη διορισθῆ εἰδικῶς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπός του, ἔσον ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ὑπεβαλλομένη τῷ προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἴτησις, ν' ἀναγραφῆται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν ἣ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἢ αἴτησις καὶ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ διεύθυνσις, ὁ δὲ πρόεδρος λαμβάνων τὴν αἴτησιν, ὁφείλει ἀμέσως ν' ἀνακοινώσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ αὕτη (ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 43 καὶ 46 ἐπιβαλλομένης τῷ αἰτούντι ὑποχρέωσεως πρὸς ἀνακοινώσιν τῷ καθ' οὗ αὕτη) διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ, φροντίζων νὰ πληροφορηθῆ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς εἰς τούτον ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις, δηλώσεις, κλήσεις καὶ λοιπὰ ἐν γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους, τοὺς μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας, εἴτε παρὰ τῶν διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους, μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ὁποίων δὲν προνοεῖ εἰδικῶς ὁ νόμος, ὑποβάλλονται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις μερμυγῶς περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν διὰ τινος τῶν κλητῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνακοινοῦνται καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου τὰ πρὸς οἰονδήποτε ἀπευθυνόμενα καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν διαιτησίαν.

Τὸ ἔγγραφον ἐγκριρῆζεται εἴτε πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο προσωπικῶς εἴτε πρὸς τινὰ τῶν συνοίκων ἢ ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου του ἢ πρὸς τὸν εἰδικῶς διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται διαιτησίαν ἀντιπρόσωπόν του.

Ἡ ἐγκρίσις τοῦ ἔγγραφου βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδώσαντος κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἣν συνοπογράφει ὁ παραλαβὸν τὸ ἔγγραφο.

Περὶ τῆς τυχόν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς ἀρνήσεως πρὸς συνοπογραφήν τῆς ἐκθέσεως, γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξάφαισις διαιτητοῦ, ἀναπληρωτοῦ του ἢ ἐπιδιαιτητοῦ, κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ

τὸ ἄρθρον 13 διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς, καλουμένης ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐντὸς 48 ὥρων καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὥρων, ἐφ' ὅσον δὲ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἑξέως τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὀριστικὸν διαιτητὴν συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ σημεῖον εἶχεν αὐτῇ διακοπῇ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου διαιτητοῦ, καθίσταται δὲ ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δὲ ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ πληροφορηθῇ λεπτομερῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐπιτρέπεται ἢ ἐπανέλθῃς τῆς διαδικασίας ἢ μέρους αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀριστικῶς ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν ὀρίζει ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἣν πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς διαιτητάς, ἐπιδικαιτητῆν ἐφ' ὅσον ἔχει διορισθῆ ποιῶντος καὶ διαδίκους.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως, τῆς δι' ἀντιπροσώπου, ἐγγράφως διοριζομένου, παραστάσεως τῶν ἐπιτροπομένης μόνον ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων, κρινομένων ὡς σοβαρῶν ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος δέον νὰ ἦ συνεπαίρος ἢ ὑπάλληλος τοῦ διαδίκου ἢ ἄλλος τις, ἐκ τῶν ἐκλογέων ἡμῶς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου παρ' ᾧ διεξάγεται ἡ διαιτησία.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἀνευ προηγουμένης παρ' ἀμφοτέρων δικαιολογήσεως κρινομένης ἐπαρκoῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, θεωρεῖται ἡ διαιτησία ὡς ματαιωθεῖσα.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζήτησεως θὰ ἔχῃ ὁ ἐπιδικαιτητῆς, ἐφ' ὅσον, προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, παρίστανται, ἢ ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τῶν διαιτητῶν, ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ διαδίκους, υποχρεομένους νὰ τηρῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν.

Ὁ τυχὸν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν διαδίκων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων.

Οἱ διαιτηταί, πρὶν ἢ ἐπιληθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως, ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διδόμενα μέρη.

Περὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ συντάσσεται ἐκθεσις εἰς διπλοῦν, ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν διαδίκων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστῇ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 50 τοῦ νόμου 184 καὶ 124 ἐπ. Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 9.

Μὴ ἐπιτευχθέντος τοῦ συμβιβασμοῦ οἱ διαιτηταί προσκαλοῦνται τοὺς διαδίκους εἰς ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ, ἐφ' ὅσον αὐτὸς δὲν ἤθελεν ἔχει ἡδὴ ἐκλεγῆ. Μὴ συμφωνούντων ἢ ἀπολειπομένου ἐνὸς ταύτων ἀνευ προηγουμένης δικαιολογήσεως κρινομένης ἐπαρκoῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ὅποτε καὶ ὀρίζεται ἄλλη ἡμέρα, προβαίνουνσιν οὗτοι εἰς τὴν ἐκλογὴν.

Ἐὰν οὐδὲ οἱ διαιτηταί συμφωνήσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐκλεκτέου ἐπιδικαιτητοῦ ἀναφέρουσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὥρων διορίζει τοιοῦτον.

Μεθ' ὃ ὀρίζεται νέα ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἣτις καὶ ἀνακοινουταὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὸν ἐπιδικαιτητῆν, ἀνευ νέας προσκλήσεως τῶν μερῶν.

Ἄρθρον 10.

Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἡμέ-

ραν προβαίνει ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως. Οἱ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν, ὑποβάλλοντες καὶ τὰ τυχὸν μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

Ἄρθρον 11.

Ἀπολειπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἀνευ προηγουμένης δικαιολογίας κρινομένης ἐπαρκoῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται κατ' ἐρήμην τούτου.

Οἱ διαιτηταί προσπαθοῦσιν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει νὰ συλλέξωσι καὶ οἰκοθεν πᾶν στοιχεῖον τείνον πρὸς ἐξ ακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἐπιβάλλοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ οἰανδήποτε κρίνωσιν ἀπόδειξιν, μὴ θεωρουμένης τῆς αἰτήσεως τοῦ περισταμένου ἐκ τῶν μερῶν συνεπίᾳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐτέρου ὡς ὁμολογημένης.

Ἄρθρον 12.

Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῶν διαιτητῶν, ἐν οἷς ἀναγράφει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συνεδριάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδικαιτητοῦ, τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπων τῶν ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δ' ἐνεφανίσθησαν, περίληψιν διαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως, καθὼς καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων, καὶ σύντομον μνηεῖαν παντὸς οὐσιώδους συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθρον 13.

Τὰ θέματα καὶ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὀρίζουσιν οἱ διαιτηταί κατ' ἰδίαν κρίσιν, μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περιορισμὸν, δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας, οὓς ἐγκρίνουσι, καίτοι μὴ προταθέντας ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Οἱ μάρτυρες προσάγονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὀρισθέντα πρὸς ἐξέτασιν κατ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀριζομένην ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ ἀνακοινομένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ διαιτηταί δύναται, μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων εἴτε ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ἢ ἀριθμὸν τῶν πραγματογνώμωνων, νὰ κρίνωσιν οἰκοθεν τοιοῦτους, ὀρίζουσι δὲ κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἓνα μόνον.

Ἄρθρον 14.

Οἱ διαιτηταί δύναται εἴτε οἰκοθεν εἴτε συνεπίᾳ αἰτήσεως τῶν διαδίκων νὰ διατάξωσιν, ἐὰν ἐγκρίνωσι, τὴν προηγουμένην ὄρκισιν πραγματογνώμωνων ἢ μαρτύρων.

Ἄρθρον 15.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, πραγματογνώμωνων, τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας, συντάσσεται ἰδιαιτέρα ἐκάστοτε ἐκθεσις, ἀναγράφουσα τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παραστάντων καὶ τὸ ἀντικείμενον ὃ ἀφορᾷ.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων, γινομένης μνηεῖας τοῦ λόγου δι' ὃν τις ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 16.

Τὸν ἐπαγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὄρκον δύναται νὰ ἐπιβάλλωσιν ἢ μὴ οἱ διαιτηταί κατὰ τὴν κρίσιν των, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλλωσιν οἰκοθεν εἰς ἓνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωτικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὄρκον.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσι τὸν ὄρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας.

Οἱ διαιτηταί ἢ ὁ εἰρηνοδότης ἢ πρόξενος, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὄρκος, δύναται πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς προθεσμίας νὰ παρατείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, κατὰ τὴν κρίσιν των. Οἱ δὲ διαιτηταί δύναται καὶ μετὰ τὴν ἐκπνεύσιν τῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὄρκου προθεσμίας νὰ τάξωσι καὶ νέαν ταιαύτην, ἐν ἣ περιπτώσει πείθονται, κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι συνέτρεχε περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐκπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὄρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ὄρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε βυβλογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς δικοιτητάς.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ὄρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων, προκειμένου δὲ περὶ ἐταίρειων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτά, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, ἢ προξένου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὀρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος. Οἱ δικοιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, προκειμένου μὲν περὶ ὄρκου διαδίκου, τὸ ὄνομα κλπ. τοῦ ὑπόσσαντος, τὴν παρθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὄρκου ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὄρκου συγκεκριμένως διατετυπωμένον. Προκειμένου δὲ περὶ ὄρκου μαρτύρων καὶ πραγματογνώμων, καθορίζεται ἐν τῷ ἔγγραφῳ τῶν δικαιοτήτων ἢ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ ὅα ἐξετασθῶσιν οὗτοι.

Ἄντιγραφον τοῦ ἔγγραφου τούτου τῶν δικαιοτήτων ἀποστέλλει ἀμελητὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἔγγραφου τοῦ πρὸς τε τοὺς διαδίκους, τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχόν ἄνευ προτάσεως τῶν διαδίκων προσκληθέντας πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην ἢ πρόξενον, παρακαλῶν τούτους, ὅπως δεχθῶσι τὸν ὄρκον τῶν διαδίκων, μαρτύρων ἢ πραγματογνώμων.

Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου δύναται νὰ παρίσταται, μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεως τοῦ πρὸς τούτο, καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὑπόσσαντος.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ὀρκιστικῆς ἐπιτρέπονται μόνον ἐνώπιον τῶν δικαιοτήτων, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προξένου.

Περὶ τῆς ὀρκιστικῆς τῶν μαρτύρων, πραγματογνώμων ἢ διαδίκων συντάσσεται πρῶξις τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προξένου, ἀποστέλλεται δὲ αὐτὴ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς 48 τῶν βραδύτερον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὀρκιστικῆς, ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελητὶ πρὸς τοὺς δικαιοτητάς.

Ἄρθρον 18.

Ἀπολειπομένων τῆς ὀρκιστικῆς μαρτύρων ἢ πραγματογνώμων, κρίνουσιν οἱ δικαιοτητὰ ἂν πρέπη νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες ἢ ἂν πρέπη νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἄνωμοι τοὺς μάρτυρας τοὺς κωλυθέντας ὅπωςδῆποτε νὰ ὑπόσσωσιν ἢ ἂν πρέπη νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὀρκιστικὴν των.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ὀρκιστικὴ τοῦ διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος κατοικοῦντων εἰς μέρη ἐνθα λειτουργοῦσιν Ἑλληνικὰ προξενικά δικαστήρια, ἐνεργεῖται παρὰ τούτων, ἀπευθυνομένου τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς ταῦτα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς προξένους.

Ἀποφασισθεῖσης τῆς ὀρκιστικῆς ἀλλοδαποῦ κατοικοῦντος ἢ διαμείνοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ προκειμένου περὶ ἡμεδαποῦ κατοικοῦντος ἢ διαμείνοντος εἰς μέρος ἐνθα δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχή, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Μυτιλήνης τὴν πρὸς ὄρκισιν πρόσκλησιν τῶν δικαιοτήτων, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ὑπαδειχθῆσάμενον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἀρμόδιον δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὀρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως δεχθῆ ταύτους πρὸς ὄρκισιν.

Ἐν ἢ περιπτώσει τὸ ἀρμόδιον ἀλλοδαπὸν δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν νόμων τοῦ τόπου του νὰ ἐμπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως Ἑλληνικοῦ δικαστήριου, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται νὰ ἀποσπῇ εἰς τὸ δικαστήριον τούτο, εἴτε ἀμέσως, εἴτε διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου.

Ἄρθρον 20.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν δικαιοτήτων, ἐκτὸς ἐάν κατοικῶσιν ἢ διαμείνωσιν ἐκτὸς τῆς εἰρηνοδικῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὅτε οἱ δικαιοτητὰ δύναται νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν πρόξενον ἢ προξενικὸν δικαστήριον.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ τῆς καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς εἰρηνοδικῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης.

Ἄρθρον 21.

Περαιτωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικαστικῆς καὶ προσκοθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν δικαιοτήτων ἀναγκασίων στοιχείων, ὅπως κρίνουσιν ὀριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συνέρχονται οὗτοι πρὸς διάκρισιν, μὴ παρισταμένον τοῦ ἐπιδικοιτητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως. Ὁ νεώτερος ἐκ τῶν δικαιοτήτων κρατεῖ σημεῖωμα τῶν αἰτιολογιῶν καὶ δικαστικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν γραμματέα πρὸς σύνταξιν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκωποῦσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν δικαιοτήτων κατὰ τὸ στάδιον τῆς διαδικαστικῆς ἐπὶ παρεμπόδιοντος ζήτηματος, καλεῖται ὁ ἐπιδικοιτητῆς διὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἐπίλυσιν τῆς διαφωνίας ταύτης.

Διαφωνούντων δὲ τῶν δικαιοτήτων ὡς πρὸς τὴν ἐκδοτέαν ὀριστικὴν ἀπόφασιν, προσκαλεῖται ὁ γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἐκθεσιν περὶ τῆς διαφωνίας ἄνευ μνηκῆς τῆς γνώμης ἐκάστου τούτων. Ἡ ἐκθεσις, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν δικαιοτήτων, ὑποβάλλεται ἀμελητὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν καλεῖ τοὺς δικαιοτητάς καὶ ἐπιδικοιτητὴν εἰς νέαν διάκρισιν καθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁ ἐπιδικοιτητῆς συντασσόμενος ὑπὸ τούτου τοῦ σημειωμάτος τῆς αἰτιολογήσεως καὶ διατακτικοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ γραμματέως συντακτέας ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀπόφασις τῶν δικαιοτήτων συντάσσεται ἐγγράφως κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραίτητως 1) τὰ ὀνόματα τῶν δικαιοτήτων καὶ ἐπιδικοιτητοῦ, τῶν λαθόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως (γινόμενης μνηκῆς ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζήτησεως τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο ἀναπλήρωσις τοῦ ὀριστικοῦ δικαιοτητοῦ), 2) τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων μὲ τὴν παρατήρησιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ἔχι, 3) σημεῖωσιν τῆς ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσεως ἢτοι ἐκθεσιν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγηματικὸν τρόπον συντεταγμένην, 4) τὸ αἰτιολογικὸν (ἐφόσον δὲν συναφωνήθῃ ὑπὸ τῶν μερῶν ἢ ἐκδοσις ἀνααιτιολογήτου ἀποφάσεως), 5) τὸ δικαιοτηρικὸν περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαιοτήτων, δι' ἣς γίνεται δικτὴ ἢ ἀπαρρίπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ αἰτήσις ἢ ἀνταγωγὴ (ἑσάκις ἐπατράπη ἢ συνεκδικασίς τῆς).

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἀπόφασις τῶν δικαιοτήτων θεωρεῖται ὡς ἐκδοθεμένη καὶ διὰ τούτο ἀμετάκλητος ἅμα ὑπογραφή παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν, κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς ταύτην ἔγγραφα φυλάσσονται ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ ἐπιμελητηρίου ἐπὶ δεκαετίαν ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀποσπῆσά καθ' ὃ ἀπαραίτητα εἰς τοὺς προσαγαγόντας ταῦτα διαδίκους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ενδιαφερομένων ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὴν κρίσιν συνεξαχθεισῶν ἐκθέσεων καὶ πρακτικῶν καὶ τῶν εἰς τοὺς δικαιοτητάς τυχόν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑπομνημά-

των. Τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀντιγράφων τούτων βεβαίωσι ὁ Πρόεδρος ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀρμόδιον πρὸς τοῦτο κατὰ τὸν νόμον περὶ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ὑποβάλλον τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτούντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἕναντι ἀποδείξεως τούτου, τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 παράγρ. 4 τοῦ νόμου 1863 προβλεπόμενα δικαιώματα διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας ὀριζόμενα εἰς 2 ο) ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτου δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 20,000 δραχμῶν. Δι' ἀντικείμενον αἰτήσεως τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20,000 δραχμ. εἰσπράττεται διὰ τὸ ἐπὶ πλεόν τοῦ ποσού τούτου, ὡς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου 1 ο) ο). Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου ἢ τῆς αἰτήσεως, ὀρίζεται δραχμαὶ 50, ἀνωτάτων δὲ τοιούτων δρ. 1000.

Ἐξόδα γινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου (λ.χ. τηλεγραφικά, ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ.) καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

Ἐπὶ ὑποθέσεων ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον γὰ προσδιορισθῆ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως προκαταβάλλονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχμ. 50. Οἱ διαίτηται εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως πρὸ πάσης ἔτι ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ προσδιορίζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης συνελύσεως τῶν διαιτητῶν ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς καταβαλόντας τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων τῷ ταμείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων, μείον τῶν τυχόν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὀρίζεται ἂν ὁ εἰς ἢ καὶ ἀμφότεροι οἱ διάδικοι θὰ ἐπιβαρυνθῶσι μὲ τὰ ἐξόδα τῆς διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν καταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων οὐχὶ ὅμως καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, καταβαλλομένης παρ' ἐκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτῶν).

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰσπραχθέντων παρὰ τῶν διαδίκων καθαρῶν δικαιωμάτων διατίθεται ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον πάντως τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν διαιτητῶν.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διαιτητῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τούτων ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου συνεργουμένης πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας τὸ βραδύτερον.

Περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν διαιτητῶν καὶ πραγματογνωμόνων τὸ Ἐπιμελητήριον Μυτιλήνης θὰ προβῆ εἰς τὴν σύνταξιν εἰδικοῦ Κανονισμοῦ, ὃν θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐγκρισίν τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἐπιμελητὴν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1920.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ἐπιμελητὴς
Π. Μαυρομιχάλης

(6)
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων ἐν Δράμῃ λόγῳ κατασκευῆς κεντρικῆς πλατείας (πλατείας Ἐλευθερίας).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐγόντας ὑπ' ὄψει τῶν ἄρθρων 17 τοῦ Συντάγματος τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1322 νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1149 περὶ Γενικῶν Διοικήσεων ἐν ταῖς Νέαις Χώρας», καὶ τὴν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 17664 πρότασιν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἐπιμελητῆ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἀναγνωρίζομεν ὡς δημοσίαν ὠφέλειαν καὶ διατάσσομεν τὴν λόγῳ κατασκευῆς ἐν Δράμῃ κεντρικῆς πλατείας (Πλατείας Ἐλευθερίας) ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν, ὑπὲρ καὶ εἰς βάρος τοῦ δήμου Δράμας, τῶν κτημάτων τῶν ἐμφαινόμενων ἐν τοῖς προσηρτημένοις τῷ παρόντι δύο κτηματολογικοῖς διαγράμμασιν ἀπὸ 3 καὶ 8 Ἰουλίου ἐ. ἔ. συνταχθεῖσι παρὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ δήμου Κ. Βίλα καὶ θεωρηθεῖσι τῇ 22 Αὐγούστου ἐ. ἔ. παρὰ τοῦ Νομομηχανικοῦ Δράμας.

Ὁ αὐτὸς Ἐπιμελητὴς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Δεκεμβρίου 1920.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἐπιμελητὴς
Π. Τσαλδάρης

(7)
Περὶ συγκροτήσεως τοῦ Στόλου τοῦ Αἰγαίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιμελητῆ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Βρετανικῆς Ν. Ἀποστολῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ὁ Στόλος τοῦ Αἰγαίου συγκροτεῖται ἐκ τῆς Ὑποθητικῆς Μοίρας, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Ὑποθητικῶν «Δ. Ἀβέρωφ», «Κιλκίς» καὶ «Ἀθήνος» καὶ ἐκ τοῦ μόνου εὐδρόμου «Ἐλλη».

Ἄρθρον 2.

Ὁ Στόλος τοῦ Αἰγαίου διοικεῖται ὑπὸ ὑποναυάρχου.

Ἄρθρον 3.

Καταργοῦνται τὸ ἀπὸ 18 Αὐγούστου 1913 Β. διάταγμα περὶ πρῶτων ἰσοσυνθέσεως τοῦ Στόλου καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀντιναυάρχου Ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου τοῦ Αἰγαίου καὶ τὸ τροποποιῆσάν τοῦτο ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1914 Β. διάταγμα.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἐπιμελητὴν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1920.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιμελητὴς
Γ. Ράλλης